

De opgeleefde wereld van vinyl

Jeroen Ras legt zijn eerste plaat uit 1985 op zijn draaitafel.

Gerichte aankopen dus.

Ja, dat duurde tot iedereen massaal zijn vinyl ging dumpen. Ik bezocht rommelmarkten, daar kostten de lp's ineens heel weinig. Ik ging af op de hoes en bij thuiskomst ging ik het snel beluisteren. De eerste keer dat je een band hoort als The Who, dat vergeet je niet meer. Muzikale avonturen op mijn kamer, met mijn plastic Toshiba apparatuur. Maar ook bijvoorbeeld The Steve Miller Band, en het album Manassas van Stephen Stills draaide ik grijs. Zeker niet de doorsnee smaak van de 17-jarigen toen, maar zo is mijn liefde voor vinyl ontstaan. The Byrds, Bowie, wel eens van gehoord, neem mee! Niemand had er interesse in, een Lp voor 50 cent was geen uitzondering in die dagen. Het werd een ontdekkingstocht, ik kocht me suf. Ik werd een verzamelaar van wat ik tegen kwam. The Clash, The Cure, Bob Dylan, maar ook Elton John, allemaal prachtige muziek.

Het dumpen van de Lp's was natuurlijk het gevolg van die nieuwe uitvinding....

De reclame voor de Compact Disc was doordacht, een digitale langspeelplaat werd het genoemd. En ook ik vond het een fantastische uitvinding. Geen bijgeluiden en beschadigingen meer, zo was de gedachte. Ik spreek vaak mensen die toen tot hun grote spijt hun vinyl collectie hebben opgeruimd. Ik wil iedereen daarvoor hartelijk bedanken, haha. Twintig, dertig gulden voor een Cd was niet te betalen voor mij, Lp's wel. Ik ging daarom stelselmatig alle rommelmarkten af in de Hoeksche Waard.

En nu is het vinyl weer gewild en populair.

Dat begon ongeveer 10-15 jaar geleden. Het is weer hip om een plaat te draaien, nostalgische gevoelens spelen daarbij een grote rol. Het draaien van een plaat is een beleving, dat kun je van het luisteren naar Spotify niet zeggen natuurlijk.

De geluidskwaliteit is superieur, al hangt dat wel af van meerder factoren natuurlijk.

Hoor jij het verschil tussen een Lp en een Cd?

Meestal wel, maar vinyl klinkt echt niet altijd beter. Wat zet je op de geluidsdrager en hoe, daar gaat het om. Is de originele opname met alle frequenties gebruikt? Hoe is het op de drager gezet en welke apparatuur gebruik je? Ik heb nu veel betere apparatuur dan vroeger, dat hoor je goed.

Hoe kom je eigenlijk aan apparatuur als je nu weer wilt instappen?

Tot tien jaar geleden struikelde je over de vintage apparatuur, dat is totaal voorbij. Het is zeer gewild allemaal en daardoor schaars en duur. Je hebt een versterker nodig met een phono-ingang, een tweede hands platen-speler vind je op Catawiki of Marktplaats. Die nieuwe goedkope platen-spelers die worden verkocht zou ik niet willen aanbevelen.

Hoe kom je aan platen als je die wilt kopen?

Op rommelmarkten kom je niet veel bijzonders meer tegen, maar online op Marktplaats of Discogs nog wel. Het is probleem is dan wel dat mensen snel denken dat ze iets heel bijzonders verkopen en veel geld vragen. Je kunt ook niet goed beoordelen wat je koopt. Ik geef de voorkeur aan een platenbeurs of een tweedehands platenwinkel. In Oud-Beijerland zit De Vinyl Garage, een hele mooie en fatsoenlijke winkel.

Lezers denken misschien dan hun oude platen op zolder veel geld waard zijn.

Het is net zoals bij postzegels: sommige exemplaren zijn gewild en waardevol, anderen juist niet. Het is een misverstand om te denken dat oude platen altijd veel geld waard zijn. Maar het kan wel natuurlijk. Alles valt of staat met kwaliteit, voor echte verzamelaars moeten het kwalitatief fantastische exemplaren zijn.

Wat adviseer je aan iemand met oude platen op zolder?

Doe onderzoek op internet en verkoop je spullen op Marktplaats. Of ga naar De Vinyl Garage, daar ziet men snel genoeg of het iets is en kun je alles in één keer verkopen. Of geef ze aan mij, dat mag ook, haha.

Op welke exemplaren uit je collectie ben je trots?

Ik heb wat proefexemplaren (acetaten) die uniek zijn. Op het moment dat de eindmix is gemaakt van een nummer wordt de plaat gesneden en naar de artiest gestuurd om te beluisteren, ter beoordeling. Ik heb hier bijvoorbeeld Instant Poetry van Golden Earring, daar bestaat er dus maar één van. Ook de Amerikaanse versie van Radar Love heb ik als acetataat, daar ben ik zeker trots op.

Heb je nog tips voor de vinyl-liefhebbers?

Zorg goed voor je vinyl, stel je collectie niet bloot aan fel zonlicht. Nooit met rare chemicaliën je platen gaan schoonmaken en gebruik ook geen dikke PVC-beschermhoezen, die plakken vast aan de hoes. Maar vooral, beleef plezier aan het afspeelen! Daar gaat het allemaal om.

Ineens was het voorbij, als donderslag bij heldere hemel. Een plaatje draaien was niet hip meer, ouderwets zelfs. Complete collecties verdwenen naar de rommelmarkt, in mijn geval zelfs in de vuilnisbak. Ik heb inmiddels weer een ouderwetse installatie aangeschaft en ben mijn verloren vinyl voor veel geld aan het terugvinden. En velen met mij, getuige de bedragen die voor zeldzame oude platen en vintage stereo's worden afgetikt. Over de opgeleefde wereld van vinyl sprak ik met Jeroen Ras uit Strijen. Verzamelaar, kenner, maar bovenal liefhebber van de vinylplaat.

Door Henk van den Heuvel
(hvdh1234@gmail.com)

Waarom ben je eigenlijk een liefhebber?

Daarvoor moeten we terug naar 1985, ik was toen 14 jaar. Ik luisterde naar de radio en nam net als iedereen muziek op met mijn cassette-recorder. De meeste bandjes heb ik nog steeds. Maar ik wilde meer, dus ik kocht een combinatie radio-cassette-platen-speler van Toshiba. Ook die heb ik nog trouwens, het is geweldig om dat authentieke geluid uit die tijd te horen. Het gaf me meer grip op de muziek die ik wilde horen en wanneer. Mijn eerste plaat was Shout van Tears for Fears. Ik draaide 'm helemaal grijs, het was ook mijn enige plaat. Tot op de dag van vandaag heeft mijn moeder er om die reden een hekel aan, haha. Enige tijd later kocht ik

Simply Red, Simple Minds en Sting. Eigenlijk wat 'in' was toen, hoewel ik nooit een 'hitvolger' was.

Ik kocht veel bij de Free Record Shop in die dagen.

Ik ook, op het Zuidplein. Ik zat daar in de buurt op school, ik heb er uren in de platenbakken staan zoeken. In 1986 kocht ik The Colour of Spring van Talk Talk. Een prachtig album en ik werd een fervente fan van die groep. In het programma Service Salon van de AVRO werd een kaartje beschikbaar gesteld voor hun concert in Vredenburg te Utrecht. Winnaar was degene met het slechtste rapport van Nederland. Ik won. Ik deed Gymnasium, maar voerde daar bar weinig uit. Ik had bijvoorbeeld een 1 voor Wiskunde op mijn rapport. Het was mijn eerste concert ooit, dat maakte waanzinnig veel indruk uiteraard.

Vintage-apparatuur: "Ik heb veel betere apparatuur dan vroeger".

En toen kwamen er steeds meer platen in huis?

Ik begon atypisch gedrag te vertonen door ook ouder werk te gaan kopen, alles wat er interessant uitzag. Ik kom uit een klassiek gezin waar dit soort muziek niet echt werd gewaardeerd. Dit was mijn reactie daarop. Ik ging bijvoorbeeld alles kopen van Genesis, voor mijn zeventiende verjaardag kreeg ik een album van Yes. Ik ben een paar jaar geleden mijn allereerste platen gaan rubriceren, op de sticker kun

